

VVA berichten

Redactie-adres: Terracottastraat 83, 2284 HB Rijswijk
E-mailadres: luscu004@planet.nl

maart 2017 nr. 119

Beste Auvergniaten

Hier ligt weer het nieuwe bulletin van de VVA voor u gereed. Na een relatief zachte winter gaan we ons weer opmaken voor de lente en wellicht een aanvullende heerlijke zomer. De verkiezingen zijn ook weer achter de rug met wel een paar opmerkelijke verschuivingen. Maar ja politiek is iets onvoorspelbaars waar we mee moeten leren leven.

Inmiddels gaan we ons richten op wat komen gaat en wel de Voorjaarsbijeenkomst op 14 mei a.s. Deze zal dit jaar gehouden worden in het pittoreske Oudewater aan de Hollandse IJssel. U ziet hieronder een kleine impressie.

Het stadhuis van Oudewater

De Heksenwaag

De Hollandse IJssel

Laat u wegen in de Heksenwaag

Voorjaarsbijeenkomst VVA op 14 mei 2017 in Oudewater

Oudewater is de oudste stad van het "Groene Hart". Het ligt aan de Hollandse IJssel, die door het stadje slingert. Er staan veel mooie historische panden.

Programma

Tussen 11.00 en 11.30 uur verzamelen in eetcafé Lumière.

Koffie en thee speciaal, met lekkere hapjes erbij.

Lumière, Markt Westzijde 7, 3421 AN Oudewater, tel. 0348-560004.

13.00-14.00 uur: Rondvaart

De opstapplaats is vlakbij het eetcafé

14.30-15.30 uur: Touwmuseum

Rondleiding en het maken van een aantal springtouwen

Touwmuseum "De Baanshuur" Rijersteeg 4

www.touwmuseum.nl

15.30-17.00 uur: Vrij te besteden

Er zijn veel terrassen op de Markt, je kunt ook nog de Heksenwaag bezoeken of een kleine stadswandeling maken door het historische stadje.

17.00 uur: Verzamelen in Lumière voor het diner.

Vervoer

Voor diegenen die met de auto komen: gratis parkeren aan het Dr. Plesman-plantsoen, aan de noordkant van het centrum of aan de Waardsedijk, bij het gemeentehuis, aan de zuidkant. Dat laatste is wat verder lopen. De andere parkeerplaatsen zijn voor max. 2 uur.

Voor diegenen die met het openbaar vervoer komen: vanaf Den Haag Centraal om 09.53 uur van perron 5 de intercity naar Enschede, die stopt om 10.11 uur in Gouda. Daar wordt u met de auto opgehaald en naar Oudewater gebracht. NB. Aan de kant van het Gemeentehuis, vòòr het Gemeentehuis aan de Burgemeester Jamessingel (dus niet: Stationsplein met de bussen). Aan het eind van de dag wordt u hier weer teruggebracht. Deze service is gratis!

Indien u anders reist, neem contact op met de secretaris, dan wordt er wat geregeld. NEEM UW MUSEUMJAARKAART MEE, SCHEELT VEEL GELD!!

De eigen bijdrage kunnen wij weer laag houden, 45 € per persoon.

Belastingtip

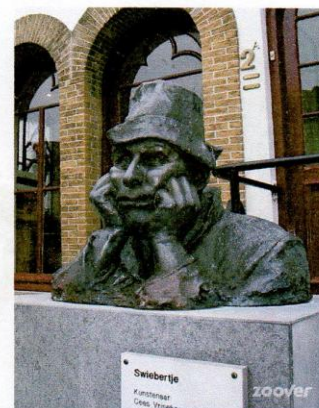
U kunt uw bijdrage aan de VVA aftrekken van de belasting! Bij de giften.

U hebt hiervoor het zgn. RSIN nummer nodig. Dat nummer is: 816525018.

Vereniging Vrienden van Auvergne. En ik zet het dan bij de instellingen met cultureel belang.

Succes!

Uw secretaris

Swiebertje in Oudewater

IN MEMORIAM MAX LABOYRIE

Als eerste kreeg ik van mijn VVA-vrienden uit Heeze het bericht dat Max Laboyrie was overleden op 2 februari jl. Jacques had de advertentie gelezen in het NRC en stelde mij direct op de hoogte.

Ik schrok van dit bericht, niet omdat ik dat menselijkerwijs voor onmogelijk had gehouden, maar omdat de levende figuur van Max, weliswaar als een frêle persoon, nog op mijn netvlies stond. Bij bijna alle activiteiten van de VVA was hij aanwezig als een pater familias; rustig en weloverwogen ging hij zijn weg en was hij niet meer weg te denken uit ons midden, en toch is dat gebeurd.

Max stond aan de wieg van de VVA en niet in het minst omdat hij al veel graafwerk had verricht naar de wortels van zijn familie. In 'het boek' heeft hij een inleiding gemaakt op de familiebeschrijving. Een gedegen relaas waaruit blijkt dat hij veel onderzoek had verricht en contacten had in het land van herkomst en bijzonder in Escladines en Le Monteil.

Direct bij het voornemen in 1984 om een vereniging op te richten, meldde hij zich aan voor een functie in het bestuur. Hij werd 2^e secretaris en in die hoedanigheid heeft hij er toe bijgedragen dat de VVA een levensvatbare vereniging werd die met ere de naam Vrienden Van Auvergne draagt. Veel familieleden wist hij lid te maken, terwijl hij ook acties ondernam voor

ledenwerving. Toen hij, 75 jaar oud, zich terugtrok uit het bestuur heeft hij zich beijverd om zijn zoon Pieter warm te maken voor een bestuursfunctie, en zo is geschied.

Lang onderhield hij ook contact met burgemeester Klem van Chausseac, terwijl hij ook geabonneerd was op het plaatselijke nieuwsbulletin.

Met Ad en Bep van Zelst mochten wij op de dag van de uitvaart, 10 februari 2017, meerijden naar de begraafplaats Zorgvlied aan de Amstel in Amsterdam. De winter had zijn comeback gemaakt en bij aankomst was de parkeergelegenheid helemaal bezet. Aan de oever van de Amstel vond Ad nog een goede plek voor zijn auto. Op dat moment reed de begrafenisstoet de oprijlaan van Zorgvlied op met daarachter de auto's van de familie.

In de aula van deze begraafplaats vond de plechtigheid plaats. Bij binnenkomst de verstilde klanken van een pianostuk van Bach.

De uitvaartleidster liep naar het spreekgestoelte, waarvoor een tafeltje waarop de huwelijksfoto stond van Max en Aagt; daarnaast een foto van het echtpaar op latere leeftijd zittend op de treden van een trap voor hun tweede woning in La Lande in Frankrijk. De uitvaartleidster nodigde als eerste Pieter uit om het woord te voeren. Hij schetste een mooi beeld van het leven van zijn vader. Daaruit bleek zijn grote waardering voor deze erudiete man, die zijn liefde voor muziek en kunst aan de dag legde, maar bovendien een familieman was, die graag zijn kinderen en kleinkinderen om zich heen had. Zijn vader werd geboren in 's Gravenland en na de lagere school ging hij in Hilversum op het gymnasium. Hij studeerde rechten in Leiden. Zeker in de oorlog was het niet makkelijk voor hem, maar omdat hij werkzaam was in de voedselvoorziening, kon hij ontkomen aan tewerkstelling in Duitsland. Ook de rol van zijn moeder Aagt kwam nog aan bod, via het ANP waar zij werkte en waar ook Max nadien als journalist in dienst trad, leerden zij elkaar kennen. Zij deelden lief en leed met elkaar en zeker toen Aagt in de schemering van het leven terecht kwam, heeft Max zijn vrouw liefdevol bezocht in "De Poort" waar zij verpleegd werd. Op 3 mei 2008 moest hij afscheid nemen van deze lieve vrouw.

De volgende spreekster was dochter Barbara die warme woorden weidde aan haar vader, die het een genoegen vond om zijn familieleden te trakteren op een diner in het 1^e klas restaurant van het centraal station in Amsterdam. Door zijn zeer correcte kleding kreeg Max op een gegeven moment de titel 'Don Max'

Kleinzoon Yves kon wegens verblijf in het buitenland niet bij de uitvaartplechtigheid aanwezig zijn, maar via een video sprak hij liefdevolle woorden uit voor Opa.

Tussen de sprekers door klonk er door Max zelf uitgekozen muziek, die de stille en sfeervolle wijze van leven van hem nog eens onderstreepte.

De rij van sprekers werd besloten door onze secretaris Anita Lestrade, die namens de VVA sprak. Zij had zich goed verdiept in de betekenis van Max voor de VVA. Ook benadrukte zij de goede band die er bestond tussen haar ouders en Max en Aagt. Overigens was de VVA met 11 leden goed vertegenwoordigd.

Als laatste werd er een video vertoond van de laatste levensjaren van Max. Hierop werd zichtbaar gemaakt hoe hij zich aansloot bij een eetgroepje in 'Resto van harte' en 'Kraaiennest'. Bewonderenswaardig hoe hij ondanks zijn hoge leeftijd daar naar toe ging en aan alles meedeed en zich spontaan overgaf aan het plezier van de groep..

Toen de deuren van de aula zich openden en de dragers de kist naar buiten droegen met daarachter de familieleden en bezoekers met bloemen, sneeuwde het licht, zodat sommigen de klaarstaande paraplu's namen. Dit kreeg een extra lading in verband met de associatie met de paraplumakers uit de Auvergne.

De fijne sneeuw daalde neer als poeder op de bomen en graven van de begraafplaats waar Max waardig aan de aarde werd toevertrouwd.

COLUMN:

Wat Wiet hoort en ziet.

In mijn dagelijkse mailbox van 15 december 2016 trof ik een verzoek aan van onze secretaresse Anita Lestrade, of ik zo nu en dan een column zou willen schrijven voor de VVA-berichten. Een vererend verzoek vond ik het, maar ook wel een beetje moeilijk. Waar haal je de stof vandaan?

Auvergne dijt uit.

Mijn eerste poging gaat over de Auvergne. Niet zon vreemd onderwerp zou je zeggen als je lid bent van een vereniging die de naam 'Vrienden van Auvergne' draagt.

Toen ik in 1998 de redactie van de VVA-berichten overnam van Piet Lestrade, hadden hij en met name Nico Balkenende hun licht reeds laten schijnen over veel wetenswaardigheden van dit gebied: over de mensen die er woonden, de alledaagse gebruiken, het eten en de cultuur.

Niet gehinderd door enige kennis van de staatsrechtelijke indeling van Frankrijk ben ik er toen vanuit gegaan dat de Auvergne een departement van Frankrijk was, totdat ik afgelopen jaar in een publicatie las dat er in januari 2016 een regionale herindeling in Frankrijk had plaatsgevonden.

Ik ben me er in gaan verdiepen en begreep toen pas dat Auvergne geen departement was, maar een regio, te vergelijken met onze provincies.

De regio Auvergne is gefuseerd met de regio's **Rhône en Alpes** en heet nu officieel: de regio: **Auvergne-Rhône-Alpes**. Gelukkig wordt, zal ik maar zeggen onze oude regio Auvergne als eerste genoemd, zodat we dat nog redelijk gemakkelijk herkennen.

Het hele gebied beslaat een oppervlakte van meer dan 69.711 km², waardoor het de derde grootste regio van Frankrijk wordt met een bevolking van 7.695.264 zeg maar half Nederland!

Totaal telt deze regio 13 departementen, waarvan de departementen **Cantal-Puy-de-Dôme-Allier** en **Haute-Loire** voor ons de belangrijkste zijn.

Zo breidt de regio van onze voorvaders zich uit, en het moet gezegd worden, de emigranten wier nazaten lid zijn of waren van onze vereniging, beperkten zich van de aanvang af al niet geheel tot de Auvergne, maar er waren er ook uit departementen van andere regio's. Als we de website van de vereniging opslaan en klikken op het item genalogie, dan zien we dat er ook emigranten kwamen uit het departement **Lot** (regio Midi-Pyrénées) en het departement **Corrèze** (regio Nouvelle-Aquitane).

De meeste jongemannen, die het avontuur aangingen om hun geluk in Nederland te zoeken, kwamen uit het departement Cantal en de departementen Lot en Corrèze grensden aan de Cantal. Het zijn dus buurtgenoten van de Cantalezen. Het zou wat ingewikkeld zijn om dit ook op te nemen in de naam van onze vereniging. Dat zou dan zoiets worden als Verening van Vrienden van Auvergne en Buurtgenoten afgekort **VVA & B**.

Trouwens we hadden nog een enthousiast lid in de persoon van Lex Querelle, nazaat van een geëmigreerde paraplumaker uit Rupt, een dorp in een streek van Frankrijk vanwaar ook emigratie naar Nederland heeft plaatsgevonden.

Zelfs bij onze voorzitter Nico Balkende liep geen Auvergnaats bloed door de aderen, terwijl ook de families Heijmans en van Eijck lid van onze vereniging zijn geworden uit solidariteit met hun vrienden die reeds lid van de VVA waren. Ook vroegere vrienden van Frits en Virginie Lammerts hebben veel plezier en vriendschap ontmoet in onze club. Zo bezien is het woord **Vriendschap** eigenlijk de voornaamste eigenschap van onze vereniging geworden.

Wij hebben het met die vriendschap ver geschopt Al bijna 33 jaar trekken we met elkaar op en komen tweemaal per jaar bijeen en dat allemaal dankzij die ketellappers en paraplumakers, die toen al om economische redenen hier als immigrant binnenkwamen. Hoe de autoriteiten op hun komst reageerden weten wij niet, maar inburgeringscursussen bestonden toen nog niet.

Het zou misschien wel een aardig idee zijn als een student(e) geschiedenis daar zijn of haar afstudeerproject van zou maken.